LIBRARY
MANITOBA

МІЖНАРОДНІЙ РОБІТНИЧИЙ РУХ.

КОЛИСЬ УРВЕТЬСЯ ТЕРПЕЛИВІСТЬ РОБІТНИКІВ.

В Лодзі дійшло до острих демонстрацій страйкуючих текстільників, коли підприємці відкинули їх домагання. Страйкуючі зібралися коло фабрики, розбили вікна, зранили директора та поставили опір й поліції, яка вирушила на охорону капіталістів.

СТРАЙКИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Страйк будівельних робітників в Ліберці продовжується 10 тижнів. Підприємці тепер знаходяться у скрутному положенні, бо страйколомів мало й не вдалося те, що обіцяли капіталісти, — викинути всіх робітників цілого округа з праці й в той спосіб зломити страйк, бо проти цього поставилися ті-підприємці в яких робітництво не страйкує.

СПІЛЬНИЙ МАНІФЕСТ.

Комуністична Партія Швеції, Норвегії й Данії видали спільний маніфест до всього скандинавського робітництва, в якому взивають його до боротьби проти реакційних, протиробітничих законів, які буржуазія тих трьох держав збірається ухвалити. Маніфест завзиває також робітників до професійної єдности.

ТЯЖКА ДОЛЯ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ В АВСТРАЛІЇ.

До головного міста Австралії Сиднею приїхало тепер 130 чехословацьких переселенців, які однак мусять повернутися, бо не можуть там дістати жадної роботи. Туди їх пригнало безробіття й біда, а в чужині їх також не хотять. Це є доля пролетарів в капіталістичному режимові.

МАСОВІ АРЕШТИ СЕЛЯН В ІТАЛІЇ.

В Італії відбулися масові арешти селян та наймитів

Причина: селянські заколоти в звязку з безробіттям і нуждою. Становище селян трагічне. Подекуди фашістська влада, щоб запобігти заколотам серед безробітних наймитів, видає їм пайку чорного хліба та юшку.

У Череняго безробітні наймити напали на будинок комітету фашістської партії й зруйнували його.

АВСТРАЛІЙСЬКІ РОБІТНИКИ ДО ПРОФІНТЕРНА.

Трейд-юнії Австралії рішили вступити в члени Червоного Профінтерну в Москві. Вістка ця дуже перелякала буржуазію в Австралії. А вже найбільше здивувало буржуазію те, що представники робітників заявили, що робітництво не має обовязку боронити своєї буржуазної батьківщини.

ІТАЛІЙСЬКЕ РОБІТНИЦТВО ЗА РАДАМИ.

В ріжних італійських містах Мілані, Туріні й Трієсті поліпило робітництво фабрики написами: "Хай живе Радянський Союз"! "Хай живе "Красін"!

Італійська поліція за це увязнила много робітників.

ТЕРОР НА ЗАКАРПАТТЮ.

"Карпатська Правда" з 22. липня пише:

Дня 4. липня потягли жандарми до тюрми наших 3-ох провідних товаришів з села Копашньова коло Хусту на Закарпаттю, а то: Михайла Молнара, Василя Ганчура та Юрка Ганчура. Причина увязнення є та, що названі товариші збирали гроші делегатам на дорогу до Праги на "Червоний день" і що ніби тероризували селян. Увязнені товариші не допустилися супроти когось ніякого тероризування, а їх увязнення є ділом розгніваної жандармерії на бідний працюючий народ Закарпаття. Державна прокураторія не хоче наведених товаришів випустити з вязниці, доки не вислухається свідків.

Товариші на волі узяли під догляд родини увязнених, працюють на їх полях і всею силою стараються зменшити їхню біду, в яку упали наслідком увязнення своїх кормителів. Поводження жандармів викликало обурення, а також і безпартійні осуджують цей ганебний злочин.

СОЦІЯЛПАТРІОТИ ХОЧУТЬ РОЗБИТИ КООПЕРАТИВИ.

На замовлення буржуазії в Чехії викинули соціялпатріоти з управи центрального союзу робітничих кооператив трьох комуністів. Свій вчинок вони оправдують тим, що ті комуністи не хотіли підписати приречення, що підчас зїзду не будуть виступати, ані не позволять надавати демонстрації клясового робітничого характеру. В той спосіб хочуть соціялпатріоти в користь буржуазії спровокувати розбиття єдиного кооперативного союзу робітництва в Чехословаччині.

ДАВНО ВЖЕ ТРЕБА БУЛО ВИКИНУТИ.

"Народні Лісти" з дня 10. липня повідомляють, що міністерство освіти в Празі збирається помалу ліквідувати школи, які воно вдержує для українських контр-революційних емігрантів. Черга приходить на "Господарську академію" в Подебрадах. На слідуючий шкільний рік вже не будуть приймати нікого на перший річник цеї школи.

Влада "не має грошей" на те, щоби на Підкарпатті побудувати школи українські (на чеські гроші має), але за те цілими роками сиплє міліони на піддержування української контрреволюційної еміграції.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

МИ СКЛИКАЛИ ВІЧЕ.

Норанда, Кве.

Старанням новозаснованого відділу ТУРФДім в Руан, Кве., було влаштовано масове віче, на котрому промовляв т. Смук, висланий по просьбі місцевого відділу з Окружного Комітету з Тіммінс. Віче відбулося 29. липня в домі С. Дейпука. На вічу було присутних 37 учасників. Зборами проводив т. Д. Гуменюк.

Цілею того віча було: — збільшення членства в відділі ТУРФДім, зміцнити його піднесення духа солідарности в широкому масштабі серед робітників цеї місцевости.

Тов. Смук в півтора-годинній своїй промові росповів присутнім про революційний зріст робітництва взагалі, а на цьому континенті з'окрема. Особливо торкнувся організації на культурно-освітньому полі, якою є ТУРФДім. Зазначив також, що заставило робітників в цій демократичній країні злучитись в одну цілу групу, яка за коротке своє існування зробила величезну працю за останніх 10 років.

Навів також деякі факти, з самого початку праці тієї то організації, які зустрічались майже на кожному кроці; але по трохи почали люде освідомлятися та скріпляти цю єдину, для робітничого загалу, інституцію, яка за так короткий час має вже поверх пів міліона доларів майна, понад 6 тисяч членів, десятки домів, десятки мандолінових орхестр та діточих шкіл. Мандолінові орхестри розїзджаються по цілій країні з музикою, піснею, танками. Це все дала і навчила робітничо-фармерська організація.

Завдяки нашій пресі "У.Р.В." та щирій неутомній праці цеї організації, люде ворожих нам таборів, які попали туди по своїй несвідомості, лишають їх, а горнуться до нас, бо бачуть, що та організація веде по правильному, правдивому шляху боротьби проти визиску капіталу.

Кожного року на всекраєвій конвенції підноситься, що нам потрібно з'організувати жінок, молодь та фармерів. Щоби їх освідомити, рішено видавати потрібні до цего журнали, часописи, — взагалі потрібну до цего пресу й літературу.

Бачучи життя робітників в капіталістичній системі, й до чого робітник доробляється, на одній із конвенцій рішено заснувати нову організацію, котра допомагає робітникам з матеріяльної сторони. Ця організація зветься Р.З.Т. — Р.З.Т. є на услугах своїх членів під час якого будь нещастя. Для цего навів деякі факти з випадків-нещасть в золотій майні в Тіммінс, де загинуло 39 людей, а родини їх залишились на "ласку судьби".

Чи зможуть допомогти компанія та її агенти? Ні! Тільки допоможуть собі самі свідомі робітники в критичному часі в солідарний спосіб.

Ще нема року, як започаткували відділ Р.З.Т., а вже змогли зложити таку суму грошей на освітні цілі, що закуплено площу під будову, крім цего й саму будову вже почали і вона є сьогодня на укінченню. Треба доложити всіх старань, щоби робота поширювалася а тоді не буде довгів на цему домі.

На закінчення побажав промовець, як найкращого успіху в діяльности та розвитку цього відділу.

На заклик т. Д. Гуменюка, вписалося 2 члени та 4 членкині. В короткім часі заснують в нас товаришки свій відділ Ж. С., який буде разом працювати з прочими відділами місцевої організації. А зараз скажу пару слів від себе.

Робітники в цій околиці знають, що тут почали будувати Укр. Роб. Дім. Кожному добре відомо за площу, так і за будинок. Попередно говорили на кожному мітінгу, зборах, по вулицях шептали, що нам потрібно будинку. Вибрали будівельний комітет, то невже цей комітет з 7 чоловіка має дбати про цей будинок, будувати його, копати, всюди ходити, приглядатись за всім і т. д. Члени-ж нашого відділу навіть не зацікавляться тим. То на що-ж було голосувати, погоджуватись на матеріяльну допомогу в цьому великому ділі? Не вже-ж вся праця була зіпхана на самий комітет? Самі-ж члени сидітимуть дома, шептатимуть в кулак та сміятись. Так не повинно бути! Кожний один з членів може посвятити на цю справу кожного дня 2 до 3 години часу. Кожний це зробить, то й жадного нарікання не буде.

Зробіть це зараз!

Член, кор.

ХТО ВИНЕН ЛИХОВІ ФАРМЕРА?

Стилвотер, Мін.

В "Укр. Роб. Вістях" вичитав я недавно про тяжке положення, а то й банкрофство фармерів. На мою думку цему свойому лихові винні самі фармері. Чому? Бо фармер є дуже відсталою людиною. Він є з поміж працюючих один, котрий піддержує політику великого капіталу. Загляньте до його хати. Там побачите журнали буржуазного світу. Навіть власного органу не мають, робітничу пресу мало хто з них читає — а їх, таких фармерів є мільйони. Я знаю людей, які посвятили своє життя на те, щоб зорганізувати фармерів і що вийшло? — Організатори фармерів попали за те в тюрму й караються ще по сьогодня, як Отто Бендаль, а фармері байдужі на те все, навіть на свої злидні, недолю. Я нераз споминаю слова фармера Якова Бендаля. Він сказав: "Не обвинувачуймо лише капіталістів за наше тяжке життя, але перш самих себе за те, що даємо собі стягнути останню сорочку з плечей".

І. Остапчук.

БОЯТЬСЯ ЗОРГАНІЗОВАНИХ.

Корбін, Б. К.

Корбін, це невеличка місцевість й люде працюють тут по майнах. Недавно тому відправили з роботи до 150 майнерів, инші працюють по 3 до 4 годині й їх відсилають боси до дому. З майнерами поводяться ті самі боси по собачому. А вже найбільше нетерплять вони зорганізованих майнерів. Й тому боси стараються дістати все неюнійних робітників. Вже таких трохи назбирали. Їм, тим свіжим незорганізованим робітникам, забороняють вступати до юнії майнерів, жадають від них по 10 годин праці і за що небудь проганяють з роботи. І так то неорганізовані робітники не тільки що самі собі не допоможуть, а ще й шкодять всьому робітничому рухові своєю відсталістю й боягузством.

Неробкор.

БУДУЄМО РОБІТНИЧИЙ ДІМ!..

Ровен, Кве.

Не пише робкор про те, що в нас робиться, так пишу я. Напишу бодай пару слів про будову Укр. Роб. Дому в нас. Вже пару тижнів назад, як ми взялися за роботу. Ще недавно, три роки тому назад, вили вовки на площі нашого будинку, а сьогодня ми будуємо нашу робітничу святиню. Правда, не всі товариші беруться за працю, а то є й такі, що навіть не знають, де та площа. Ну що-ж, площі не понесеш під хату тих, що не хотять на місце зайти. І саме через теє затягується будова на довше. Чи не краще воно, як би так всі товариші й товаришки взялися з більшим захватом й силою до викінчення власної домівки. І будинок був би готовий скоріше а там було-б і де попрацювати з більшим успіхом. Ану-ж, товариші, до праці!

Неробкор.

КОНЦЕРТ ТІММІНСЬКОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Капускейсінг, Онт.

Місцеве робітництво привітало радо діточу мандолінову орхестру відділу ТУРФДім з Тіммінс, Онт., яка об'їзджаючи північне Онтеріо, загостила до нас та дала в днях 23. і 24. липня в місцевому Александер театрі два концерти.

Від коли це містечко заселене нашими робітниками, подібних концертів нашими організаціями ще не устроювано. Тому й ці концерти для наших пролетарів були не аби якою новістю, бо в вище згадані дні наші робітники та робітниці прибули чисельно, щоби почути красу народної пісні, та побачити виступи народніх танків.

Гра на мандолінах в супроводі співу та пяна, соля, дуети, а в кінці народні танки, пильно прикували увагу гостей до кожнісінької точки. Й за те вміле та вдале виконання належиться товариське признання як учителеві т. Г. Смукові, так і працівникам цієї орхестри, українським робітничим організаціям, а головно відділові ТУРФДім в Тіммінс. Ваша присутність, молоденькі товариші та товаришки, залишиться у нашій памяти на довго.

Своєю молоденькою щирою та завзятою працею ви показали нашим робітникам та робітницям, яких тут начисляється досить поважне число, а які ще стоять осторонь українських робітничих організацій, що одинокою дійсно культурною українською робітничо-фармерською організацією є Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім.

Рівночасно годиться згадати, а особливо подякувати тим товаришам та товаришкам, які піклувалися, кормили та доглядали тіммінську дітвору за той протяг часу, як тим, що перетримали даром, так і тим, що за скупеньким винагородженням приняли немало труду. Місцевість наша на фамілійних товаришів бідна, тому 30 дітей замешкувало правдоподібно в пятьох товаришів.

Сухий.

І В НАС ГОСТИЛА ЕДМОНТОНСЬКА ОРХЕСТРА.

Кенмор, Алта.

Дня 27. липня при заповненій салі відбувся концерт едмонтонської мандолінової орхестри.

Програма концерту була досить довга і добірна. Гості були досить задоволені. Це можна було зауважити по тім, що кожну точку програми було нагороджувано грімкими оплесками. А декотру точку програми було виконано на побажання присутніх по 2 рази. Концерт випав досить добре. Англійці, які були присутні на концерті, досить прихильно висловлювались про гру мандолініток.

Дуже гарне враження зробила т-ка М. Карпишин своєю палкою промовою в англійській мові на початку концерту, представляючи присутним, хто вони такі і котра організація дбає про їхній культурний розвиток.

Що до танків, то вже не знаю як писати. Досить того, що за кожним виступом гучні оплески. А як вже вийшов малий Петрусь і маленька т-ка (не знаю її імени), то саля аж гриміла від оплесків. Слід зазначити, що т-ка М. Кекишівна з Вінніпегу, будучи у гостині в Кенмор, приграваала до танків на пяні, за що належиться їй сердечна подяка.

На закінчення хіба ще подякую всім тим товаришам і товаришкам, котрі гостили в себе мандолініток і тим самим причинилися, що концерт був успішний з морального й матеріяльного боку.

Буклужан.

ВЛАШТУВАЛИ КОНЦЕРТ І МІТІНГ.

Содбори, Онт.

Старанням відділу Р.З.Т. в Содбори, мав відбутися на 29. липня ц. р. дистріктовий пікнік, в котрім мало взяти участь пять відділів Р.З.Т. і другі робітничі організації.

На цей дистріктовий пікнік явився бесідник з Провкому ТУРФДім з Торонто тов. Т. Кобзей.

Однак цей пікнік не відбувся ізза непогоди, а вечером в Укр. Роб. Домі в Содбори влаштували концерт-мітінг, на котрому говорив бесідник з Провкому тов. Т. Кобзей.

Концерт устроїли старша і молодша орхестри. Свої точки виконали як найкраще.

Тов. Кобзей говорив про значіння Укр. Роб. Домів в Канаді й про діточі робітничі школи та діточі мандолінові орхестри, яких начисляється поверх 50.

Опісля промовець обговорив справи У.Р.Д. в Содбори, на котрім ще тяжить якась частина довгу. Присутні радо вислухали промовця й зложили добровільних жертв на сплату довгу У.Р.Д. в Содбори $106.00.

Жертвували слідуючі: по $10.00: Т. Кобзей, В. Головач, І. Сорока; по $5.00: Ф. Яківчук, І. Федан, С. Матвійчук, Н. Ткачук, М. Процик, П. Марко, П. Ковбусяк, Д. Чорненький, І. Боюк, О. Малиш, П. Максимович, А. Кащук, П. Михайлюк, Ю. Іванюк; по $2.00: В. Боюк, П. Ковбусяк; по $1.00: А. Боюк, В. Б. Разом $106.00. Колекта в салі $3.25; колекта при дверях $30.25. Всього разом $139.50.

Всім жертводавцям щира подяка.

Робкор.

ЗА 6 ДНІВ ПРАЦІ — $2.00.

Едмонтон, Алта.

На днях приїхав до мене польський робітник, який тому три місяці приїхав з Польщі. Його завезли до Едмонтону а звідтам дістався на роботу до фармера, Поляка. Фармер заставив його вирубувати ліс. І він рубав через 6 днів — від 6. години рано до 9. год. вечером. Шестого дня фармер-Поляк розплачується з робітником-Поляком так: дає йому за 6 днів праці всього $2.00. "Як-же то так?..." запитує робітник. "Ти в Польщі брав 1 злотого за днину роботи, а я тобі даю більше і то тільки тому, що ти Поляк", пояснив його фармер.

Вуйко.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

Щойно вийшла з друку накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства дуже цікава книжка Ол. Дорошкевича п. н.

ІВАН ФРАНКО

ОГЛЯД ДІЯЛЬНОСТИ І ТВОРЧОСТИ.

Одна з найкращих книжок про І. Франка, добре надається для познайомлення з творчістю й діяльністю великого українського письменника. Добра для гуртових читань в організації.

Ціна примірника 25 центів. Для гуртових замовлень велика знижка. Всі кольпортері наших організацій повинні мати цю книжку.

Отримано обмежену скількість гарної й повчаючої та прекрасно ілюстрованої книжки п. н.

СВІТ, ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО.

Формат книжки такий, що дає змогу кожному робітникові взяти її з собою куди-б він не йшов чи їхав до роботи. Книжка популярна й надається для гуртового читання.

ЦІНА БРОШУРОВАНОЇ ..... 25 ц.
ЦІНА В ПОЛОТНЯНІЙ ОПРАВІ ..... 35 ц.

Опусту на цій книжці не дається. Коли хочете її мати — замовляйте вчасно, бо отримано ограничену скількість примірників.

Замовлення разом з грішми засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

КУПУЙТЕ "КАПІТАЛ" К. МАРКСА

Подаємо до відома всім нашим організаціям й читачам робітничо-фармерської преси, що наше видавництво отримало й оголошує на продаж

ПЕРШИЙ ТОМ

КАПІТАЛУ

КАРЛА МАРКСА В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ.

"Капітал" отримано вже кілька тижнів тому назад, однак ми його на продаж не проголошували, бо він був ще не оправлений. Зараз "Капітал" оправляється і замовлення разом з грішми засилайте на нище подану адресу.

Ціна в гарній оправі з золотим відтиском на окладинці виносить лише $2.50.

Отримано обмежену скількість примірників, тому спішіть з замовленнями, коли хочете мати цей великий твір.

THE WORKERS & FARMERS PUBLISHING ASS'N
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

ДЖЕК ЛОНДОН.

РУДИЙ ВОВК.

(Продовження.)

Коли Ват скінчив і глянув на жінку, сподіваючись похвали, якийсь чоловік вийшов на стежку від завороту. Він ішов без шапки й упарився. Однією рукою втирав лице хустиною, а в другій руці держав нового бриля та знятого розм'яклого крохмаленого комірчика. Це був чоловік добре збудований, а м'язи його, здавалось, от-от порвуть дошкульний новий чорний костюм.

"Тепленький сьогодня день", привітався Ват. Він уважав на провінціяльну простоту й ніколи не кидався випадку, щоб використать її на практиці.

Чоловік спинився і вклонився.

"Здається, я не дуже звичний до тепла", докинув він, мов виправдуючись. "Я більше призвичаєний до нулевої температури".

"Ну, такої ви в нашій околиці не знайдете", засміявся Ват.

"Мабуть, що ні", відмовив чоловік. "Та я з тим і не дуже. Я, значить, шукаю свою сестру. Може, ви часом знаєте, де тут вона живе. Зветься вона Джонсон, ніби-містрис Вил'ям Джонсон".

"Чи ви не брат її з Клондайку", швидко озвалася Медж, а очі їй заблисли з цікавости, "про якого ми так багато дечого чули".

"Так воно вірно, пані, — це я", сказав він стримано. "Моє ім'я — Милер, значить Скиф Милер. От собі надумався зробити їй сюрприза"...

"Ви йдете таки в той бік — лиш стежечкою, а не шляхом". Медж звелась, щоб справити його, показавши на яр за чверть милі.

"Бачите там спалений байрак? Ідіть до його стежкою, а тоді звертайте праворуч. Так найближче до її садиби. Ви не зблудите".

"Ага, так... Ну, то дякувати, пані!"

Він мав уже йти, але, здавалось, наче прикипів до землі. Дивився на Медж в щирому захваті, сам того несвідомий. Лиш почував, мов тоне в бурхливому морі, і сильно зніяковів.

"Нам було-б дуже цікаво, коли-б ви розповіли що про Клондайк", сказала Медж. "Може ви прийшли-б до нас коли, поки гостюватимете в своєї сестри. Або ще краще, чи не прийшли-б ви до нас на обід".

"Я не від того, дякую пані", промимрив він механічно. Тоді схаменувся й додав:

"Але я не надовго сюди. Знов зриваюся на північ. Від'їзджу вечірнім поїздом. У мене, бачте, контракт з урядом".

Медж відповіла, що це дуже прикро. Він знов намірився піти, але не спромігся відірвати свої очі від її обличчя. Він забув у захваті про те, що це не гаразд, і вже їй довелося ніяковіти й турбуватись.

Як раз Ват саме наважився й собі сказати щось, щоб полекшити становище. Коли це Вовк, що десь нишпорив по кущах, вискочив звідти вовчим скоком.

Захват у Скифа Милера враз ізник. Гарної жінки вже не було для його. Він утопив очі в собаку й величезне здивування вималювалось йому на лиці.

"А бий його лиха година!" вимовив він повільно й урочисто.

І зачудований сів на колоду, забувши, що Медж тут стоїть. Ледве зачувши його голос, Вовк спустив вуха й роззявив пащу, широко всміхаючись. Він підбіг поволі до чоловіка й перше обнюшив йому руки, а тоді облизав їх язиком.

Скиф Милер поплескав пса по голові і знов урочисто й помалу промовив:

"А бий же його лиха година!"

"Вибачте, пані", сказав він зараз же, "я бачите, був трохи здивувався, та й годі...".

"Та й ми здивовані не аби-як", відповіла Медж жваво. Ми ніколи досі не бачили, щоб Вовк лащився до чужих.

"То це ви його Вовком кличете?" спитався чоловік.

Медж хитнула головою.

"Але я не можу зрозуміти його приязни до вас — хіба одно лише те, що ви з Клондайку. Він, бачите, клондайкський пес".

"А звичайно, пані", промовив Милер несвідомо. Він підніс Вовкову передню лапу й оглянув п'яти, надушуючи та насікаючи їх великим пальцем.

"Так, як м'якушка", зауважив він. "Знати, що давно не був у дорозі".

"Чуєте", перепинив Ват, "дивна річ, що він вам дозволяє так із ним поводитись".

Скиф Милер звівся. Захвату жінкою в його не лишилось і знаку і гостро, діловито він сказав:

"Чи давно він у вас?"

І саме тоді пес, що вищав і терся коло ніг чужинцевих, розтулив пащу й загавкав.

Гавкання було радісне, але коротке, як вибух, проте це було таки гавкання.

"Оце вже й для мене щось новеньке", мовив Скиф Милер.

Ват і Медж ззирнулися. Сталось чудо. Вовк загавкав.

"Відколи він у нас, то це вперше загавкав", сказала Медж.

"Я, так само, чую його гавкання вперше в житті", обізвався Милер.

Медж до його всміхнулась. Чоловік, видко, був гумористом.

"Звичайно", сказала вона, "відколи ви бачили його якихось п'ять хвилин".

Скиф Милер глянув на неї гостро, думаючи, що якесь лукавство криється за її словами.

"Я гадав, що ви вже зрозуміли", мовив він помалу. "Думав, що ви зміркували це з його поводження зо мною. Це — мій пес. І зветься він не Вовк, а Рудий".

"О, Вате!" несамохіть скрикнула Медж до чоловіка.

Ват намірився відразу дати відкоша.

"Звідки ви берете, що це ваш собака?" спитався.

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фармерської молоді.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата виносить тільки 50 центів.

Поодиноке число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD
Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!